

Bayer Zsolt: Károlyi

2012 április 01. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

• [0](#)

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

„Kedves Lanler, Két hónapja lesz annak hogy a belugyi kormány Rendelkezése folytán Lakásomat (Svábhegy) Lorant út 22 engemet Detectivec őriznek Minden kettő kettő felváltva tete ezt a szolgálatott. Így összesen 8-10 ember fordult meg nalam szolgálatulzat jól és pontosan végeztek ebben nem volt baj.{...}”

{...} Ellenben legnagyobb csodalatom s ez készített engem ezen sorok írására cselekedeteikről –akik feltetlenül megbízhatók (az egyik 35 éve van szolgálatomban) megtudtam hogy a leg erősebb módon beszéltek a mai Rendszer és kormány ellen. Folyton annak a Reményüknek adtak kifejezést bár jönne már az ellenség –a mai kormány elkergetesere- az egész haz nép megbotránykozott ezen beszéd felett. Mind ezt nyíltan tetek az egyik nyíltan Tisza Istának valota magát. –Eleinte nem törődtem sokat ezekkel a pletykakka- de mint hogy ez állandóan és szinte Rendszeresen folyik kotelessegemnek tartom erről értesíteni.

Szívelyes üdvözléssel,
(A legnagyobb ellenforinak valami szerb neve van Mihalowiczhoz hasonló)
Károlyi

Csak kettő viselkedett tartozkodoan Lukács és még egy (Gaál) nevet nem tudom Külömben is nevüket nem ismerem.”

Fenti levelet gróf Károlyi Mihály írta Linder Bélának, fakszimiléje olvasható „Az Újság” 1919. szeptember 28-i számában. A helyesírási hibák betűhívek. A levélben Károlyi feljeli a rá vigyázó ?röket.

Íme hát, Károlyi Mihály. A Magyarországon állomásozó baloldal örök ikonja.

„A természet, amely jószívű szeszélyében csörgő készüléket adott némely mérges kígyófajnak, talán ártalmatlanná akarta tenni ezt a veszedelmes embert is, mert olyan beszédhibával verte meg, amely rendes körülmények közt lehetetlenné tette volna reá nézve a közéleti szereplést. A természet azonban nem számolt a pesti polgári radikálisok öntudatos sznobságával. Minden Kovácsot vagy Kohnt, aki ilyen handicappal indul meg, első szereplése alkalmával megöli a neveltség és a szájalom. Gróf Károlyi érthetetlen hebegését azonban odaadó közönség hallgatta, amely épp olyan eredetinek találta minden banalitását és elragadónak minden sületlenségét, mint annak idején a leányos anyák. ?k Károlyiban persze nem a politikai tehetséget keresték, nekik az arisztokratikus név cégére volt szükségük mérges kotyvalékaik számára. Nem értették meg ugyan vezérük kínos szónoklatait, de egyet jól megértettek: ha a gróf feje nem is elég erős ahhoz, hogy meg tudja ítélni politikájának szükségszerű következményeit, a koponyája mégis elég kemény ahhoz, hogy ostrombak lehessen a radikalizmus szolgálatában.”

Ezek pedig Herczeg Ferenc szavai a grófról. Igen, azé a Herczeg Ferencé, akit a Károlyi-rajongók egyszer?en

kitagadtak a magyar irodalmi kánonból és szellemi életből. Tormay Cecillel és Szabó Dezsővel együtt. Hogy messzebbre ne is merészkedjünk. Illetve merészkedjünk! Egészen Fekete Istvánig! Fekete István szemét kiverték, veséjét leverték, félig halottan hajították ki egy autóból a János-kórház mellett. Tette vele mindezt az ávó. És persze tiltólistára került az egyik legkeresztényibb magyar írónk. Tudják miért? Azért, mert 1939-ben megírta a Zselléreket, és a regényben megírta az igazat a vörös terrorról. Megírta az igazat a patkánylázadásról. Majdnem megölték ezért a patkányok. Aztán „ifjúsági író” fabrikáltak belőle – mert képtelenek voltak bármit kezdeni tehetségével. Ezek példaképe Károlyi.

„1918 novemberében Károlyi saját kérésére tapogatózó látogatást tett a francia hadsereg belgrádi parancsnokánál, Franchet d'Esperay tábornoknál. A küldöttséget Károlyi maga vezette, – részt vett benne többek között Jászi Oszkár, Hatvany Lajos, Bokányi Dezső. Az volt a céljuk, hogy meggyőzzék a franciákat együttműködési készségükről, és mintegy pacifizmusuk bizonyítékaként magukkal vitték a katonatanácsok egyik fő képviselőjét, Csernyák Imre századost is.

A küldöttség útiruhában érkezett meg Franchet d'Esperay tábornok szállására, aki teljes díszben, kitüntetéseit viselve várta a hivatalos magyar képviselőket. Amikor Károlyi belefogott annak az emlékiratnak a felolvasásába, amelyet útközben Jászi szerkesztett meg részére, a tábornok félbeszakította őt és felszólította a küldöttséget, álljanak a lámpa világába, hogy jobban láthassa őket – mintha valami csodabogarak volnának. Megdöbbenve

nézte a rangjelzések nélküli uniformist visel? századost, majd ránézett Hatvanyra, aztán Jászira és a többiekre, majd megkérdezte tőlük: »Vous êtes tombés si bas?« (Hát már ilyen mélyre süllyedtek?) Ekkor torkolta le Franchet d'Esperay Károlyit azzal, hogy a környező országok az egyetlen kézlegyintésére megindulhatnak Magyarország ellen.” (Gratz Gusztáv: A forradalmak kora c. munkája alapján. Budapest, 1935, a Magyar Szemle Kiadása).

Ideje volt Károlyi eltakarításának.

Bayer Zsolt, magyarhirlap.hu

Ajánló